

српом из своје торбе их чисти, од траве. Над су се колеџи^и нозари развишти, дечко је још дуго остао, све док није нечички управо узорно развиштите.

— Но, хвала богу! — некоко недворнички олише^и рентијер. —

Све на готово! колико док зоре савне, кренуће рад... што јест, јест, аааа признај...

— Над се изврше опрване, и кућа светло обоји, биће престо^и дивота, избиће и стил. Погледајте добро; потсећа на зену приморску кућу у Бо^и ки. Кроз ^инарог^иеа^и инад горње ^исале ^имнсардне ^исобица ^иса својим ^икромом, ^ијека ^истреја, а онај ^иважнички ^ина јуаној ^истрани, ^ипрости ^исе ^ипозорнице, ^иРомео ^ии ^иЈулија, ^иразвиачи ^иусме ^ибивши ^ипрофесор ^инаивности, ^илако ^инећ ^ипоседник ^ивиџ ^ии ^ипчелињак^и.

сутрадан, титина. — Нека поста! Довукли гређу и сад ^иоправљај ^исе ^исаме, ^икућо! ^иАјд, ^иајд, ^идок ^иразвиљачи ^ипрогута ^исве ^ишто ^ије ^идонесе^имо! — ^иизашао ^ије ^ипред ^икућу ^исвоју ^ивицу ^ида ^иослушне, ^ирентијер.

Јако после првога дана: титина. Над боде погледаше ^ипреко ^иограде, ^иједан ^иразвиљач ^иу^ибо ^иоприван ^ии ^исуши ^исе, ^идруги ^исе ^ирали, ^иа ^икрај ^икори-
та ^истоји ^ии ^инема ^иизадић, ^идечко, ^инема ^ига ^иначише ^ичовека, ^исам ^исамцит ^иизгледа.

— Хеј! хеј, мали зидар! а где ти је друштво?

— Сам работим — одговара мирно и учтиво дечко.

— Како побогу сам? То је посао и посао. Смету ко ће ^иначинити.

дечко се насмеши, упре прстом у једну страну груд^и — без речи.

— ама ко ће ти долавати што треба?

дечко се опет насмеши и упре прстом мало шететски и ^икокетио, ^иу ^идругу ^истрану ^игруди — без речи.

— Одвике си?

— Скол Зајечар.

— Хо, ево још неће бити у ово наше ^идвоје! Дете зида, ^иама ^инемо ^идоживети ^ида ^иједан ^ичовек ^ииза^иди ^ицелу ^икућу...

— Море, — долаже сељак који је догинео драг ^инапролају ^ии ^изас-
тао ^ии ^ион — море, ^исавште ^ије ^ивећ ^ибито ^иу ^инароду ^ии ^ипре. ^иМој ^икомшија ^иМарка ^ии ^инегова ^идере ^иозидаше ^исаму ^икућу. ^иДва ^ина^ии^ии ^имоћу, ^икрај ^имесече ^иили ^исвеће, ^истажи-мажи, ^ио^ии

стажи-мажи, полигоше кућу.

— Ма то ти је сељачки кућерак, кроз руком да домаши...

